

Tuesday, October 20, 2009

Stalin värre än Hitler

av Ulf Erlingsson
2009-10-19 publicerad här 2009-10-20

Introduktion av Leif Erlingsson: Det är särskilt roligt att få ha denna artikel även på min blogg då den handlar om vår farfar. Medan vår morfar fick sina barndomsvänner med familjer mördade av bolsjevikerna 1917, i Kotka, så kom farfars dust med revolutionens något mer mogna frukt 1933.

Tidigare publicerad på blog.erlingsson.com.

Stalin var värre än Hitler. Den som säger nåt annat är okunnig. Och Gudarna skall veta att det finns många okunniga i världen.

Tänk er Tyskland fyllt med statyer och hyllingsdikter för Hitler på allmänna platser. Så är det med Stalin i dagens Ryssland.

I kalla siffror hade Stalin livet av långt fler oskyldiga än Hitler hade. Han utrotade alla självägande bönder.

Min farfar, Knut "Attarparn" Nilsson, besökte Sovjetunionen vårvintern 1933 på inbjudan av Stalin. Han var där i flera månader. De förevisade bland annat de utländska gästerna en kolchos, en storbruksfarm, i Ukraina. Där fanns moderna maskiner, traktorer och plogar. De flesta gästerna var kommunister med arbetarbakgrund. Men min farfar var en småbrukare från Halland, så han förstod att de som använde maskinerna inte visste något om jordbruk: De hade inte ställt in plogen utan släpade den ovanpå jorden. Han gick fram och ställde in den så att den började plöja. Då erbjöd de honom att stanna kvar och jobba där. Han tackade för erbjudandet och sa att om han bara fick en liten täppa att själv odla grönsaker och så på, så kunde han väl bo där. Men se det gick inte för sig.

Hans slutsats av detta besök var att det inte fanns några bönder kvar i Ukraina. Om det inte fanns en enda kompetent bonde ens på den finaste mönsterfarm, och de inte tillåter något privat jordbruk, ja då måste ju bönderna vara ur livet. Först sextio år senare erkände Sovjetunionen, vid sitt sönderfall, att alla bönder hade mördats. Det var långt fler än de som dog i förintelsen.

Attarparn höll ihop med en annan av de utländska gästerna. Vid ett tillfälle anmälde de båda att de var sjuka, och ämnade stanna på hotellet istället för att åka på dagens utflykt. Farfar knöt ihop lakan och klättrade ut genom fönstret, för att se sig om på egen hand. Då såg han att allt de förevisats var kulisser, vilka han kallade Potemkinkulisser med referens till den ryska historien.

Kvällen före hemresan bjöds alla gästerna på en middag i Kreml, med Stalin. Attarparn hade fått en avskild bordsplacering, men hans vän satt nära politruckerna. Eftersom Attarparn kunde lite ryska (från då han bodde i rysktalande delen av Alaska), beslöt de att byta plats, i hopp om att farfar skulle kunna höra vad de pratade om. Mitt i middagen blev det stor uppståndelse hos hans vän. Ryssarna hade tydligen förstått att det var fel person, och de tog honom till sjukhus och magpumpade honom.

Den slutsats de drog av detta var att maten hade varit förgiftad. Som bekant försvann både den danska och den bulgariska kommunistpartiledaren spårlöst vid besök hos Stalin i Moskva.

Väl hemkommen köpte Attarparn en T-Ford (en bilmodell han tidigare kört som taxi i Los Angeles) och började köra land och rike runt för att hålla föredrag om "Sanningen om Sovjetunionen". Det var inte populärt hos kommunisterna, och han utsattes för ett flertal mordförsök innan han bytte ämne och började prata om miljövard och varnade för att valarna höll på att utrotas (han hade jobbat som valfångare i Sydatlanten direkt efter Första Världskriget).

Nu, efter Sovjetunionens sönderfall, så har farfars misstankar besannats att ordern att döda honom kom från Moskva. De försökte slå ihjäl honom, men han hoppade ut genom ett stängt fönster och lyckades värja sig med en rörtång medan bilen rullade igång (den hade ju vevstart). De flyttade bilen så att den stod framför ett stup, i hopp om att han skulle rulla igång den utan att märka något. De sköt mot honom då han körde, men kulan flög igenom kupén utan att träffa honom.

Vid det försträmnda mordförsöket fick han igång bilen och kunde köra ifrån kommunisterna. Han körde hela natten och kom på morgonen hem till Falkenberg. Där stannade han vid sin vanliga kiosk för att köpa dagens tidning. "L..I..lever du?", stammade kioskägaren. "Det står i tidningen att du är ihjälslagen!" Så berättade han i alla fall för mig att det gick till, om jag inte missminner mig.

I relativ nutid finns det en svensk kulturpersonlighet som har påstått att Attarparn var nazist. Det var dock inte något som någon i hans familj hade märkt något av. Det hade ju också varit omöjligt för honom att få en inbjudan av Stalin om det hade varit sant, så påståenden är helt absurt. Han var lika mycket mot all auktoritetstro. Kanske hade han tagit intryck av anarkosyndikalisterna i San Diego på det tidiga 20-talet, det internationella fackförbund som hade sin största styrka i tid och rum just där och då. Han var i alla fall skeptisk mot alla organisationer, även partier. Fast det finns ju anledning. Som han brukade säga, "Har du en dollar och femton cent, kan du muta både guvernör och president."

Att han hade läst Mein Kampf är däremot en annan femma. Det betyder ju inte att han var nazist. Tvärtom, han läste Hitlers program - till skillnad från de flesta - och försökte sedan varna folk för Hitler. Det var ju ingen hemlighet att Hitler hatade judar. Det var bara det att folk inte iddes att ta reda på vad han verkligen planerade göra.

Därmed åter till nutid. Hugo Chávez planer och göranden och låtanden är också allmängods, men svenska "kulturpersonligheter" ids inte ta reda på fakta. Därför kan de helhjärtat stödja FN och USA i att kräva att en bona fide diktator med våld sätts in som president i Honduras, och att den konstitutionella demokratin därmed upphör. Det är samma intellektuella lathet som gjorde förintelsen möjlig, och som gör att många fortfarande ser förintelsen som värre än Stalins mord av bönder i Ukraina.

Ulf Erlingsson
2009-10-19 publicerad här 2009-10-20

Tillägg i samband med denna publicering, av Leif Erlingsson:

Fick i dag, 2009-10-20, DSM Nr 4 / 2009 Årgång 64 i brevlådan. I ledaren, s.3, citeras Olof Palme, min understrykning:"Man [”68-vänstern”] drömmer om konfrontationen och polariseringen, som kunde skapa en revolutionär situation i vårt land. Man utnyttjar den medvetna lögnen och kallar den samhällskritik och talar om en yttrandefrihet, som man i grunden förmenar alla andra än sig själva. Dessa extremister bär diktaturen i sitt hjärta."Vurmen för revolution i Sydamerika och föraktet för demokratins regelverk bland dagens extremvänster gör Palmes ord lika aktuella i dag.

Läs gärna denna text av "Attarparn": "Det naturliga Manifestet" "The natural Manifesto" Knut "Attarparn" Nilsson var långt före sin tid. I dag börjar en del så smått inse det han fattade för 50 år sedan.

Inlagd av Ulf Erlingsson i Hugo Chavez, Nazism, Honduras, Adolf Hitler, Attarparn, Josef Stalin, Vänstern, Kommunism, Marxism kl 23:17